

τως, άκατανοήτως Σύμ.: Κάμνει άλλεώτινα (φέρεται άλλο-
κότως). Πβ. άλλέα, άλλεως, άλλεώτικα.

άλλεώτινος επίθ. Σύμ. άλλέτινος Λυκ. (Λιβύσσ.)

Έκ του επίρρ. άλλεως και της παραγωγικής καταλ.
-ώτινος.

1) Άλλοίος, διάφορος Λυκ. (Λιβύσσ.) Σύμ. 2) Άλλό-
κοτος, άκατανόητος Σύμ.: Αυτός είναι -ν- άνθρωπος άλλεώ-
τινος.

Συνών. άλλεώτικός.

***άλλη** επίρρ. άφφη Καλαβρ. (Μπόβ.) άλλις Τσακων.

Το άρχ. επίρρ. άλλη. Ίδ. GHatzidakis Einleitung
442. Ό τύπ. άλλις έκ του Δωρ. άλλε (άλλη). Ίδ.
ΓΧατζιδ. MNE 1,94.

Είς άλλο μέρος: Έγκύριε άφφη (έγκύρισε εις άλλο
μέρος) Μπόβ. Κεά άλλις να ζάου; (που άλλου να υπάγω;) Τσακων. Συνών. άλλαχοϋ, άλλοϋ.

άλληγιόξης επίθ. Κρήτ.

Έκ της άορίστου άντων. άλλος και του Τουρκ. gōz
(όφθαλμός) κατ' επίδρασιν του συνων. άλλήθωρος.

Ό έχων τους όφθαλμούς διαστρόφους, παραβλώψ.
Συνών. άλλήθωρος (I), γκαβός.

άλληγορία ή, Θήρ. κ. ά.

Το άρχ. οϋς. άλληγορία.

Πρᾶγμα ή λόγος άσαφής και αίνιγματώδης: Αυτά είναι
άλληγορίες, δέν τα καταλαβαίνω γώ Θήρ.

άλληγορικά επίρρ. λόγ. σύνηθ. και Πόντ. (Χαλδ.)

Έκ του άρχ. επίθ. άλληγορικός.

Δι' άλληγοριών, αίνιγματωδώς: Μιλεί άλληγορικά
σύνηθ. Άλληγορικά καλατζεύ' Χαλδ.

άλληθωράδα ή, Άνδρ.

Έκ του επίθ. άλλήθωρος (I).

Ό στραβισμός των όφθαλμών: Έχει άλληθωράδα το
δεξι του μάτι. Συνών. άλλήθωρεά, άλληθώρεασμα,
άλληθώρεσμα.

άλληθωρεά ή, Κρήτ. κ. ά. άλληθωρεά Κύπρ.

Έκ του επίθ. άλλήθωρος (I). Παρά Βλάχ. άλλη-
θωρία.

Άλληθωράδα, ό ιδ.

άλληθωρεάζω άμάρτ. άλληθωρεάζω Κύπρ. άλλ'-
θουρεάζου Ήπ.

Έκ του επίθ. άλλήθωρος (I).

Γίνομαι παραβλώψ ένθ' άν.: Μην κάμνης έτσι τ' άμ-μάδ-
κια σου, γιατί' άλληθωρεάζουσιν Κύπρ. || Παροιμ. "Οσποιος
σμίεται με τους στραούς άλληθωρεάζει (επί της επιδράσεως
των κακών συναναστροφών) αυτόθι. Συνών. άλληθω-
ρίζω (I), άλληθωρεώ.

άλληθώρεασμα τό, άμάρτ. άλληθώρεασμαν Κύπρ.

Έκ του ρ. άλλήθωρεάζω.

Ό στραβισμός των όφθαλμών. Συνών. ιδ. έν λ.
άλληθωράδα.

άλληθωρίζω (I) σύνηθ. άλληθωρίω Πόντ. (Ίνέπ.)
άλληθωρίζου Τσακων. άλλ'θουρίζου βόρ. ιδιώμ. άλλη-
θουρίν-νου Λυκ. (Λιβύσσ.)

Έκ του επίθ. άλλήθωρος (I).

Είμαι, γίνομαι παραβλώψ, πάσχω έκ στραβισμού των
όφθαλμών ένθ' άν.: Από την άρρώστια μου άλληθώρισα και
δέν βλέπω καλά σύνηθ. || Φρ. Άλληθωρείς και 'κ' καλογνω-
ρείς (άλλ. και δέν καλογνωρίζεις. Πρὸς τὸν μὴ καλῶς
έννοοϋντα) Ίνέπ. || Παροιμ. "Οποιος κάτω με στραβὸ τὸ
πρὸι άλληθωρίζει (ό μετὰ κακῶν συναναστρεφόμενος γίνε-
ται και αὐτὸς ὁμοιος. Πβ. άρχ. «εἰ χωλῶ παροικήσεις,
ὑποσκάζειν μαθήση») πολλαχ. "Αν κατᾶρε με κυφλέ, τὰ
σύνταχα ἔσο' θ' άλλη-θωρίσερε (συνών. τῇ προηγουμένη)
Τσακων. Συνών. άλλήθωρεάζω, άλληθωρεώ.

άλληθωρίζω (II) άμάρτ. άλλ'θουρίζου Λέσβ.

Έκ του επίθ. άλλήθωρος (II).

Άποβάλλω τὸ πρότερον χρῶμα και προσλαμβάνω
άλλο ἔνεκα τριβῆς ή άλλης τινὸς αἰτίας, γίνομαι ἄχρους
άμαυρός. Συνών. ξεθωρεάζω, ξεθωρίζω.

άλληθώρεσμα τό, σύνηθ.

Έκ του ρ. άλλήθωρίζω (I).

Ό στραβισμός των όφθαλμών: Άπό τὸ πολὺ άλλη-
θώρεσμα κοντεύει νὰ στραβῶθῃ. Συνών. ιδ. έν λ. άλλή-
θωρεάδα.

άλλήθωρος επίθ. (I) κοιν. άλλήθωρους βόρ. ιδιώμ.
άλλήθωρε Τσακων. άλληθῶρος Ζάκ. άλληθῶρης Πόντ.
(Οίν.) άλλόθωρος Μεγίστ. 'λήθωρος Εϋβ. (Κύμ.)

Τὸ μεσν. επίθ. άλλήθωρος. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ
τῆς λ. ιδ. ΣΨάλτην έν Λεξικογρ. Άρχ. 6 (1923) 88 κέξ.
Τὸ άλλόθωρος κατὰ τὸ άγριόθωρος, άσπρόθωρος,
μονόθωρος κττ.

Ό έχων τους όφθαλμούς διαστρόφους, παραβλώψ, ή
ό διάστρφος, επί όφθαλμοῦ ένθ' άν.: "Ο δεῖνα είναι άλλή-
θωρος. Τὰ μάτια τοῦ δεῖνα είναι άλλήθωρα. κοιν. || Παροιμ.
Βάλε, στραέ, νὰ πιῇ ὁ άλλήθωρος (επί των ἔξ ἴσου άμαθῶν)
Κάρπ. || Άσμ.

Και άλληθῶρα και στραβή και χαμηλοβλεποῦσα
(σκωπτικὸν) Λεξ. Μ. Έγκυκλ. Συνών. άλληγιόξης,
γκαβός.

άλλήθωρος επίθ. (II) άλλήθωρους Λέσβ.

Έκ της άορίστου άντων. άλλος και του οϋς. θωρεά.

Ό αποβαλὼν τὸ πρότερον χρῶμα και προσλαβὼν άλλο
ἔνεκα τριβῆς ή άλλης τινὸς αἰτίας, ἄχρους, άμαυρός.

άλληθωρεώ Κύπρ. άλλ'θουρεῶ Θράκ. (Άδριανούπ.)

Έκ του επίθ. άλλήθωρος (I).

Γίνομαι παραβλώψ. Συνών. άλλήθωρεάζω, άλη-
θωρίζω (I).

άλληλαδέρφι τό, Κρήτ. Κυκλ. 'λουλαδέρφι Κεφαλλ.
μηλαδέρφι Κύθν. Πελοπν. (Αἴγ.) Σίφν. 'μηλαδέρφ' Θεσσ.
Λέσβ. Μακεδ. (Βελβ.) Σάμ. 'μπελαδέρφι Πελοπν. (Λα-
κων.) 'μ'λαδέρφ' Σάμ. Στερελλ. (Άρτοτ. Εϋρυταν. Λεπεν.)
'μολαδέρφι Θράκ. 'μουλαδέρφι Πελοπν.

Έκ του οϋς. *άλλήλάδερφος.

